

Mestne volitve.

Tudi v mestih in trgih je zanimanje za volitve zelo živahno. Naš kandidat za trge in mesta, Središče, Maribor, Ptuj, Ormož in Ljutomer je gospod doktor Ivan Dečko, rojen Središčanec, veren katoličan in neustrašljiv branitelj narodnih pravic. On vé dobro, piše se nam iz Ljutomera, kje nas črevelj žuli. Sto in stokrat je že pokazal, da ima usmiljeno srce za siromaka. Njemu ni za čast in bogastvo, njemu je le za to, da bi pomagal našemu narodu. Vse svoje moči daruje on za svojo domovino. Odkritosrčna volja in čista poštenost ga vodita. Gospod doktor Ivan Dečko ima pa tudi duševno zmožnost in sposobnost za državnega poslanca, kakor malokdo. Razumljivo je torej, da se je proti njemu postavila vsa nemškutar-ska armada. Posebno naši „Südmarkariji“ smičejo od volilca do volilca. Njihovi vohuni in dihurji so razpostavljeni po vseh voglih.

Naša slovenska stranka stori svojo državljansko in domovinsko dolžnost. Nekateri naši tržanje, ki so dozdej stali na nasprotni strani, začenjajo spoznavati nemškutarsko sleparijo. Zadnjič sem se po govarjal z nekim volilcem, ki je dozdej zmeraj z nemškutarji volil. In totí mož mi je rekel: „Če bi jaz hotel od tega živeti, kolikor dobim v enem letu od nemškutarjev, bil bi v enem tjednu že na pesjem brodu. Gola je resnica, da mi dajo Slovenci zaslužek. Obžalujem samo, da sem se dal tako dolgo od takšnih ljudi slepiti. Pa še nekaj mi je odprlo oči. Mene je vsikdar bolelo, če sem poslušal njihove nesnažne pogovore, kako so grdili sveto vero in duhovnike. Sprevidel sem, da med takšnimi ljudmi ne more biti poštenje doma. Med Slovenci pa še kaj takega nisem nikdar slišal. Mene je slovenska mati rodila in me zredila v sveti katoliški veri, za to pa bom pri letošnji volitvi tja šel, kamor dohajam, med verne in poštene Slovence.“ Tako mi je pravil totí mož in z veseljem sem mu stisnil roko, ko mi je obečal, da ga nemškutarji v svoji sredini ne bodo nikdar več videli. Bog daj, da še bi tako tudi drugi spoznali pravico in resnico in da se ne bi dali več voditi od nemškutarske sleparije.

Nekaj jako pomenljivega pa ne morem zamolčati. Za te naše volitve v trgu briga se letos posebno naša okolica. Od nje imajo naši nemčurji največ dobička. Ako jih ona ne bi podpirala, morali bi že davno svoja kopita pobrati. Zdaj pa hočejo naši prebujeni in zavedni okoličani malo oči odpreti. Radi bi videli, kdo je z nami in kdo proti nam. Spoznali bi radi naše „Südmarkarje“, ki hočejo za nas tako očetovsko skrbeti, kakor mačka za miš. Vrli naši okoličani imajo popolnoma prav. Kdor je z nami, tistega hočemo podpirati; kdor pa je proti nam, tisti si naj ne išče pri nas zaslužka!

Gospodarske stvari.

Vinska trgovina do dne 20. februvarija 1891.

Ob času najhujše zime in snega bilo je — lahko umevno — le malo trgovine z vinom; Sedaj pa, ko so postali poti in ceste nekoliko boljše, — ter je ljudem potreba denarjev, — oživljuje se tudi vinska trgovina, v kolikor je to z ozirom na to, da so vinorejci vino prodali večjidel vže v jesen, mogoče. Iz vseh krajev toži se, da je trta vsled hude zime pomrzla!

Na Nižjeavstrijskem, Gross Russbach prodajajo vino iz leta 1890 po 12—13 gld., 1889 po 16—19 gld., 1888 in 1887, istotako za 100 litrov.

V Madjarskem, sv. Juri, pri Požunu, prodajajo lansko po 18—21 gld. za 100 lit. Pri mestu Jegar (Erlau) stane lansko vino do 24 fl., staro do 30 fl. za 100 litrov.

V tem kraju opustošila je trsna už vže mnogo vinogradov; da si te obnovijo, počeli so vže evropske trte na ameriške cepiti. Ima tam ljudi, kateri imajo po 100.000 ameriških trsov vže posajenih, kateri samo še čakajo cepljenja.

Na Francoskem v okolici mesta Bordeaux pridelujejo večjidel črno vino. Le-to pa se zdi letos vinokupcem predrago, in nič prav nočejo segati po-njem. Zato pa dovažajo tem več tujih vin v deželo. Kakor je vže v prejšnjih poročilih javljeno, krivi so temu dovažanju domači špekulanti (židje), katerim se domače vino zdi predrago. Vendar je pa mogoče, da se bojo tudi še ti enkrat vkanili, ker dovoženega vina ne morejo razprodati, ter so ga za sedaj še potisnili v svoje kleti.

V mesecu novembru so ti vinokupci dopeljali iz Španjskega 15.500 sodov, decembra kakih 32.000, iz Afrike, iz Algira novembra in decembra kakih 4000 sodov, iz Portugalskega kakih 500 in iz našega cesarstva kakih 600 sodov. Za dalmatinsko vino plača se na Francoskem za 1889. do 25 gld. za 100 litrov.

Živa je bila vinska trgovina v tem času na Španjskem; razun v Francosko, prodali so mnogo vina tudi na atlantske otoke in na Anglesko. V Švici plačajo za fino vino po 60 gld., za srednje po 25—30 gld., za navadno (slabše) po 25 gld. za 100 lit. Novejši čas uvažajo inozemska vina tudi v naše cesarstvo v večji meri. Tako so to zimo iz grškega otoka Sta. Maura dopeljali v Trst 13153 hektolitrov vina, a v istem času 207 hektolitrov v Reko. —č.—

Sejmovi. Dne 28. februvarija v Poličanah za ščetinjad in v Slov. Gradci. Dne 2. marcija v Mariboru, na Planini, v Marenbergu, v Tilmiči in na Vranskem. Dne 3. marcija v Loki, v Lučanah, v Račah in v Oplotnici. Dne 4. marc. v Radgoni. Dne 5. marc. v Lučanah in na Ptuj in dne 6. marc. pri sv. Petru pod sv. Gorami.